

آزار شاول به کلیسا

¹و شاول در قتل او راضی میبود. ¹و در آن وقت جفای شدید بر کلیسای اورشلیم عارض گردید، به حدی که همه جز رسولان به نواحی یهودیه و سامره پراکنده شدند. ²و مردان صالح استیفان را دفن کرده، برای وی ماتم عظیمی برپا داشتند. ³اما شاول کلیسا را معذب میساخت و خانه به خانه گشته، مردان و زنان را برکشیده، به زندان می افکند.

بشارت فیلیپس در سامره

⁴پس آنانی که متفرق شدند، به هر جایی که می رسیدند به کلام بشارت می دادند. ⁵اما فیلیپس به بلدی از سامره درآمد، ایشان را به مسیح موعظه می نمود. ⁶و مردم به یکدل به سخنان فیلیپس گوش دادند، چون معجزاتی را که از او صادر می گشت، می شنیدند و می دیدند، ⁷زیرا که ارواح پلید از بسیاری که داشتند نعره زده، بیرون می شدند و مفلوجان و لنگان بسیار شفا می یافتند. ⁸و شادی عظیم در آن شهر روی نمود.

⁹اما مردی شمعون نام قبل از آن در آن قریه بود که جادوگری می نمود و اهل سامره را متحیر می ساخت و خود را شخصی بزرگ می نمود، ¹⁰به حدی که خرد و بزرگ گوش داده، می گفتند: این است قوّت عظیم خدا. ¹¹و بدو گوش دادند از آنرو که مدّت مدیدی بود از جادوگری او متحیر می شدند. ¹²لیکن چون به بشارت فیلیپس که به ملکوت خدا و نام عیسی مسیح می داد، ایمان آوردند، مردان و زنان تعمید یافتند. ¹³و شمعون نیز خود ایمان آورد و چون تعمید یافت همواره با فیلیپس می بود و از دیدن آیات و قوّات عظیمه که از او ظاهر می شد، در حیرت افتاد.

¹⁴اما رسولان که در اورشلیم بودند، چون شنیدند که اهل سامره کلام خدا را پذیرفته اند، پطرس و یوحنا را نزد ایشان فرستادند. ¹⁵و ایشان آمده، بجهت ایشان دعا کردند تا روح القدس را بیابند، زیرا که هنوز بر هیچ کس از ایشان نازل نشده بود که به نام خداوند عیسی تعمید یافته بودند و بس. ¹⁷پس دستها بر ایشان گذارده، روح القدس را یافتند. ¹⁸اما شمعون چون دید که محض گذاردن دستهای رسولان روح القدس عطا می شود، مبلغی پیش ایشان آورده، ¹⁹گفت: مرا نیز این

Die Verfolgung der Gemeinde in Jerusalem

¹Saulus aber hatte Wohlgefallen an seinem Tode. ¹An diesem Tag erhob sich aber eine große Verfolgung über die Gemeinde in Jerusalem; und sie zerstreuten sich alle in die Länder Judäa und Samarien, außer den Aposteln. ²Es bestatteten aber den Stephanus gottesfürchtige Männer und hielten eine große Klage über ihn. ³Saulus aber fiel über die Gemeinde her, ging in die Häuser reihum und schleppte Männer und Frauen fort und warf sie ins Gefängnis.

Philippus verkündigt das Evangelium in Samarien

⁴Die nun zerstreut waren, gingen umher und predigten das Wort. ⁵Philippus aber kam hinab in eine Stadt in Samarien und predigte ihnen von Christus. ⁶Das Volk aber achtete einmütig auf das, was Philippus sagte, als sie ihm zuhörten und die Zeichen sahen, die er tat. ⁷Denn die unreinen Geister fuhren aus vielen Besessenen mit großem Geschrei; auch viele Gelähmte und Verkrüppelte wurden gesund gemacht. ⁸Und es entstand große Freude in dieser Stadt.

⁹Es war aber ein Mann mit Namen Simon, der zuvor in der Stadt Zauberei trieb und das samaritanische Volk in Atem hielt indem er vorgab, er wäre etwas Großes. ¹⁰Und alle hingen ihm an, beide, klein und groß, und sprachen: Dieser ist die Kraft Gottes, die mächtig ist. ¹¹Sie hingen ihm aber darum an, weil er sie lange Zeit mit seiner Zauberei in Atem gehalten hatte. ¹²Als sie aber den Predigten des Philippus glaubten von dem Reich Gottes und von dem Namen

قدرت دهید که به هر کس دست گذارم، روح القدس را بیابد.²⁰ پطرس بدو گفت: زرت با تو هلاک باد، چونکه پنداشتی که عطای خدا به زر حاصل می شود.²¹ تو را در این امر، قسمت و بهرهای نیست زیرا که دلت در حضور خدا راست نمی باشد.²² پس از این شرارت خود توبه کن و از خدا درخواست کن تا شاید این فکر دلت آمرزیده شود،²³ زیرا که تو را می بینم در زهره تلخ و قید شرارت گرفتاری.²⁴ شمعون در جواب گفت: شما برای من به خداوند دعا کنید تا چیزی از آنچه گفتید بر من عارض نشود.²⁵ پس ارشاد نموده و به کلام خداوند تکلم کرده، به اورشلیم برگشتند و در بسیاری از بلدان اهل سامره بشارت دادند.

فیلیپس تعمید داد خزانه دار حبشی

²⁶ اما فرشته خداوند به فیلیپس خطاب کرده، گفت: برخیز و به جانب جنوب، به راهی که از اورشلیم به سوی عَزْرَه می رود که صحر است، روانه شو.²⁷ پس برخاسته، روانه شد که ناگاه شخصی حبشی که خواجه سرا و مقتدر نزد کُنداکه، ملکه حبش، و بر تمام خزانه او مختار بود، به اورشلیم بجهت عبادت آمده بود،²⁸ و در مراجعت بر ارباب خود نشسته، صحیفه اِشعیای نبی را مطالعه می کند.²⁹ آنگاه روح به فیلیپس گفت: پیش برو و با آن ارباب همراه باش.³⁰ فیلیپس پیش دویده، شنید که اشعیای نبی را مطالعه می کند، گفت: آیا می فهمی آنچه را می خوانی؟³¹ گفت: چگونه می توانم؟ مگر آنکه کسی مرا هدایت کند. و از فیلیپس خواهش نمود که سوار شده، با او بنشیند.³² و فقرهای از کتاب که می خواند این بود که: مثل گوسفندی که به مذبح برند و چون بزهای خاموش نزد پشمبرنده خود، همچنین دهان خود را نمی گشاید.³³ در فروتنی او انصاف از او منقطع شد و نسب او را که می تواند تقریر کرد؟ زیرا که حیات او از زمین برداشته می شود.³⁴ پس خواجه سرا به فیلیپس ملتفت شده، گفت: از تو سؤال می کنم که نبی این را درباره کیه می گوید؟ درباره خود یا درباره کسی دیگر؟³⁵ آنگاه فیلیپس زبان خود را گشود و از آن نوشته شروع کرده، وی را به عیسی بشارت داد.

³⁶ و چون در عرض راه به آبی رسیدند، خواجه گفت: اینک، آب است! از تعمید یافتنم چه چیز مانع

Jesu Christi, ließen sich taufen Männer und Frauen.¹³ Da wurde auch Simon gläubig und ließ sich taufen und hielt sich zu Philippus. Und als er die Zeichen und großen Taten sah, die geschahen, wunderte er sich sehr.

¹⁴ Als aber die Apostel in Jerusalem hörten, dass Samarien das Wort Gottes angenommen hatte, sandten sie zu ihnen Petrus und Johannes.¹⁵ Nachdem sie hinabgekommen waren, beteten sie für sie, damit sie den Heiligen Geist empfangen.¹⁶ Denn er war noch auf keinen von ihnen gefallen, sondern sie waren allein getauft auf den Namen des Herrn Jesus.¹⁷ Da legten sie die Hände auf sie, und sie empfangen den Heiligen Geist.¹⁸ Als aber Simon sah, dass der Heilige Geist gegeben wurde, wenn die Apostel die Hände auflegten, bot er ihnen Geld an¹⁹ und sprach: Gebt mir auch die Macht, damit jeder, dem ich die Hände auflege, den Heiligen Geist empfangen.²⁰ Petrus aber sprach zu ihm: Dass du verdammt werdest mit deinem Geld, weil du meinst, Gottes Gabe werde durch Geld erlangt!²¹ Du hast weder Anteil noch Anrecht an diesem Wort; denn dein Herz ist nicht rechtschaffen vor Gott.²² Darum tu Buße für diese deine Bosheit und bitte Gott, ob dir das Trachten deines Herzens vergeben werden könne.²³ Denn ich sehe, du bist voll bitterer Galle und in Ungerechtigkeit verstrickt.²⁴ Da antwortete Simon und sprach: Bittet ihr den HERRN für mich, damit nichts von dem über mich komme, was ihr gesagt habt.²⁵ Nachdem sie nun das Wort des HERRN bezeugt und geredet hatten, kehrten sie wieder um nach

می‌باشد؟³⁷ فیلیپس گفت: هر گاه به تمام دل ایمان آوردی، جایز است. او در جواب گفت: ایمان آوردم که عیسی مسیح پسر خداست.³⁸ پس حکم کرد تا ارايه را نگاه دارند و فیلیپس با خواجهسرا هر دو به آب فرود شدند. پس او را تعمید داد.³⁹ و چون از آب بالا آمدند، روح خداوند فیلیپس را برداشته، خواجهسرا دیگر او را نیافت زیرا که راه خود را به خوشی پیش گرفت.⁴⁰ اما فیلیپس در اشدود پیدا شد و در همه شهرها گشته بشارت می‌داد تا به قیصریه رسید.

Jerusalem und predigten das Evangelium in vielen Dörfern der Samariter.

Philippus und der Kämmerer aus Äthiopien

²⁶Aber der Engel des HERRN redete zu Philippus und sprach: Steh auf und geh nach Süden auf die Straße, die von Jerusalem nach Gaza hinabführt und öde ist.²⁷ Und er stand auf und ging hin. Und siehe, ein Mann aus Äthiopien, ein Kämmerer und Gewaltiger der Kandake, der Königin von Äthiopien, der ihren ganzen Schatz verwaltete; der war gekommen nach Jerusalem, um anzubeten,²⁸ und zog wieder heim und saß auf seinem Wagen und las den Propheten Jesaja.²⁹ Der Geist aber sprach zu Philippus: Geh hin und halte dich zu diesem Wagen!³⁰ Da lief Philippus hin und hörte, dass er den Propheten Jesaja las, und sprach: Verstehst du auch, was du liest?³¹ Er aber sprach: Wie kann ich, wenn mich nicht jemand anleitet? Und er bat Philippus, aufzusteigen und sich zu ihm zu setzen.³² Der Inhalt aber der Schrift, die er las, war dieser: "Er ist wie ein Schaf zur Schlachtung geführt; und still wie ein Lamm vor seinem Scherer, so hat er nicht aufgetan seinen Mund."³³ In seiner Erniedrigung ist sein Gericht aufgehoben. Wer wird aber seine Nachkommen aufzählen? denn sein Leben ist von der Erde weggenommen."³⁴ Da antwortete der Kämmerer dem Philippus und sprach: Ich bitte dich, von wem redet der Prophet solches? von sich selber oder von jemand anders?³⁵ Philippus aber tat seinen Mund auf und fing von dieser Schrift an und predigte ihm das Evangelium von Jesus.

³⁶Und als sie auf der Straße weiterfahren, kamen sie an ein Wasser. Und der Kämmerer sprach: Siehe, da ist Wasser; was hindert's, dass ich mich taufen lasse?³⁷ Philippus aber sprach: Glaubst du von ganzem Herzen, so ist's erlaubt. Er antwortete und sprach: Ich glaube, dass Jesus Christus Gottes Sohn ist.³⁸ Und er ließ den Wagen anhalten, und beide stiegen hinab in das Wasser, Philippus und der Kämmerer, und er taufte ihn.³⁹ Als sie aber aus dem Wasser heraufstiegen, entrückte der Geist des HERRN Philippus, und der Kämmerer sah ihn nicht mehr; er zog aber seine Straße fröhlich.⁴⁰ Philippus aber wurde in Ashdod gefunden, zog umher und predigte in allen Städten das Evangelium, bis er nach Cäsarea kam.